

Mikel Asurmendi

♦ ARGIAKO KAZETARIA

Konbentzituta nago, zalantzarik gabe

AIETEKO ADIERAZPENa zabaldu zenetik luze joan da, eta are luzeago bake prozesua abiatu nahi dutenentzat. Denbora kontua da. Denbora, dirua bezala, neurtezina da baina. Berau nork kontrolatzen duen arau.

Azken 30 urteotako abangoardia –eta honen akolitoak– ari dira bake prozesua finkatu nahian. Etsai zuzenek, bi estatuek –eta hauen akolitoek– euren erabateko garaipena ezarri nahi dute, *sine qua non*. Abangoardiak hamaika pauso emanda ere, azkena du beti eskas. Autosuntsiketa eskatzen diote etsaiek, baita autokritika eskatu ere. Hau ere eskas du eta.

Trantsizio garaian, estatu(ar)ekin negoziazioa *Luz y taquígrafos* zirela medio egingo zela zioen abangoardiak. 30 urteren ostean, Brian Currin buru, Nazioarteko Harreman Taldearen ardura da gatazkaren amaiera “ordenatua” bideratzea. Nork daki ezer, baina? Lehendakari berri Urkulluk dioenez, bera ere diskrezioz ari da. Presoen gaiaz ari zen. Adibiderako diot.

Botereek –eta hauen akolitoek– daramate bake eta normalizazioaren balizko prozesuaren kontrola. Halaber, nork “kontrolatzen” ditu kontra-boterean jardun dutenak, eta hauen akolitoak? Alegia, auzi historiko politikoa eta 30 urteko gatazkaren beraren ondorioak ebatzi behar dituzten eragileak –Lizarra-Garaziko Akordioa eta Loiolako elkarriizketako eragileak gogoan– ez dira jada “agerian” ari. Nazioarteko Harreman Talde aditu batek eginen du “euren” lana?

Garaipena? Porrota? Independentzia eta Sozialismoa edota

Euskal Estatua soflamak (h)istori(o)a izatera pasa dira une batez. Ados. Beharko! Edo, ez ados. Ez beharko ere! Baina, gutxienez, aitor dezagun abangoardiak –ez honen akolitoek eta euskaldunok orobat– parlamentatzeko eta negoziatzeko ahalmenik ez dutela –edo dugula–.

Anartean, politikariek nola, politika aztertzen duten eguneko kazetariak espiritu honen hitzak barruratu behar dituzte: “*Estoy absolutamente convencido*” eta “*sin duda alguna*”. Iturri fidagarriak dituzte, hara! Edota, bestera, iturri horiek ezean, bakoitzak bere parrokia aseko dituen erretorika berriak “asmatzen” ditu. “Betiko iturritik heldu den ur berria” edatea da kontua, antza.

EAEko telebista publikoaz (ETBz) eta gure jendarteaz badi-tut ere zenbait galdera eta aburu: Zer espero daiteke 30 urte eta gero, “igandeetan 14 minutuko euskarazko albistegiak eta gaztelaniazko 65 minutukoak” onartzen duen jendarteaz? Edota, telebistako saio izarra *El conquistador* duen populazioaz. Sareko %24 ikusleen arreta bereganatzen duen jendarteaz? Zer espero daiteke EITBko publizitate eslogan batek “Ni ez naiz ergela” edo “*yo no soy tonto*” etengabeko matraka “jasaten” duen gizarteaz? Zer espero daiteke “gure” gizarte zibilaz? Boterea ez da tontoa, ez! Ergela gizartea –gehiengoa?– bera da.

Ulertzekoa da bai –ez onartzekoa horregatik–, herri honen delako abangoardiak heldu den aro berriari zioen “beldurra”. Izan ere, hasi orain desobedientzia zibila aktibatzen. ■

BERTSO BERRIAK

Seaska

DANI BLANCO

**Odei
Barroso Gomila**

Doinua: Lagundurikan danoi.

Hezkuntzaren eremu
estu-zabalean
konfiantzarik ez da
anitzen elean.
Baldin korapilorik
badu sabelean
ikusi eta gero
Hendaian kalean
umeak banderola
baten gibelean.

Seaskari kulunka
goxo eragiten
esperantza bihurtu
ez dadin etsipen.
Ikusi dugu nola
batzuek dakiten
beraien kontzientziak
lasai egon ditzen
teilaturik ez duten
paretak egiten.

Orain mende t’erdiko
arauen katean
euskara preso dute
ikasgai batean.
Curriculum utzi
nahi dute atean
berdin segiko dugu
garen bitartean
parentesi bat haien
legeen artean. ■

